

Պանիում — Թիվ տասնվեցը

Վերջի ժամանակը

Jeff Pippenger

2026-02-19

Դանիել տասնմեկերորդ գլուխը սկսվում է՝ Դոնալդ Թրամփին ներկայացնելով որպես աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության վերջին նախագահ։ Կյուրոսի երրորդ տարում, որտեղ տեսիլքը սկսվեց տասներորդ գլխում, դա լրացվում է տասնմեկերորդ գլխի առաջին համարում «նաեւ» բառով։

Եվ ես էլ մարացի Դարեհի առաջին տարում կանգնեցի՝ նրան հաստատելու և գորացնելու համար։ Դանիել 11:1:

Գաբրիելը զգուշորեն վերադառնում է Դարեհին և նրան կապում է Կյուրոսի հետ, երբ սկսում է տասնմեկերորդ գլխի իր պատմությունը։ Տասներորդ գլուխը շարունակվում է որպես մեկ տեսիլք մինչև տասներկուերորդ գլխի վերջին համարը, և այն սկսվում է Կյուրոսի երրորդ տարում։

Պարսից թագավոր Կյուրոսի երրորդ տարում մի բան հայտնվեց Դանիելին, որի անունը կոչվում էր Բադտասասար. և այդ բանը ճշմարիտ էր, բայց նշանակված ժամանակը երկար էր. և նա հասկացավ այդ բանը ու ըմբռնում ունեցավ տեսիլքի մասին։ Դանիել 10:1:

Դարեհը Կյուրոսի հետ միասին կազմում են Մարերի և Պարսիկների երկակի ազգի խորհրդանիշը՝ ներկայացնելով Միացյալ Նահանգներում Հանրապետականության և Բողոքականության երկակի իշխանությունը. այսպիսով՝ ներկայացնելով վախճանի ժամանակի երկակի խորհրդանիշը։ Ահարոնի և Մովսեսի ծնունդը նշանավորեց Աբրահամի չորս հարյուր տարվա մարգարեության վախճանի ժամանակը հին Իսրայելի սկզբում. նույն կերպ, Հովհաննես Մկրտչի և Քրիստոսի ծնունդը ներկայացրեց վախճանի ժամանակի երկու նշանաբարերը հին Իսրայելի վախճանին։ Հիսուսը միշտ վախճանը պատկերում է սկզբի միջոցով։

Դարեհն ու Կյուրոսը միասին ներկայացնում են այն ուղենիշը, որը ներկայացված է որպես վախճանի ժամանակը, երբ Բաբելոնում յոթանասուն տարվա գերությունը ավարտվեց։

«Աստծո եկեղեցին երկրի վրա այս անողորմ հալածանքի երկար ժամանակահատվածում նույնքան իսկապես գերության մեջ էր, որքան Իսրայելի որդիները, որոնք աքսորի ժամանակաշրջանում գերության մեջ էին պահվում Բաբելոնում»։ Մարգարեներ և թագավորներ, 714:

Դարեհն ու Կյուրոսը նախապատկերում են 1798 և 1799 թվականները՝ ներկայացնելով վախճանի ժամանակը, երբ հոգևոր Իսրայելի զուգահեռ գերությունը հոգևոր Բաբելոնում ավարտվեց։ 1798 թվականը մատնանշեց պապության քաղաքական

համակարգի վախճանը, որը ներկայացված էր որպես գազան, որի վրա նստած էր Հոռմի պոռնիկը:

Եվ նա ինձ հոգով տարավ անապատը. և ես տեսա մի կնոջ, որ նստած էր կարմիր գազանի վրա՝ լի հայիոյության անուններով, որն ուներ յոթ գլուխ և տասը եղջյուր: Հայտնություն 17:3:

Նապոլեոնը 1798 թվականին վերջ դրեց գազանի կյանքին, իսկ 1799 թվականին գազանի վրա հեծնող կինը մեռավ աքսորում: 1989 թվականին թե՛ Ռոնալդ Ռեյգանը, թե՛ Ջորջ Բուշ ավագը նախագահներ էին, ինչը նշանավորեց վախճանի ժամանակը՝ 1989 թվականին: Դարեհն ու Կյուրոսը ներկայացնում են Ռեյգանին և Բուշ ավագին: Երկրորդ համարը հայտարարում է.

Եվ հիմա քեզ ցույց կտամ ճշմարտությունը: Ահա, Պարսկաստանում դեռ երեք թագավոր պիտի վեր կենան, և չորրորդը նրանց բոլորից անհամեմատ ավելի հարուստ պիտի լինի. և իր հզորությամբ՝ իր հարստությունների միջոցով, նա բոլորին պիտի գրգռի Հունաստանի թագավորության դեմ: Դանիել 11:2.

Արթնացում

Դարեհը Ռեյգան էր, Կյուրոսը՝ ավագ Բուշը, իսկ Կյուրոսին հաջորդած երեքը՝ Քլինթոնը, կրտսեր Բուշը, բաժանարար Օբաման, և չորրորդը՝ «շատ ավելի հարուստ» նախագահը, որը խռովեցրեց Հունաստանի գլոբալիստներին, Թրամփն էր: «Խռովեցնել» բառը նշանակում է արթնացնել: Երբ Թրամփը 2015 թվականին հայտարարեց իր թեկնածությունն առաջադրելու մասին, գլոբալիստները, որոնց Հովելը նույնացնում է որպես «հեթանոսներ», արթնացան:

Թող հեթանոս ազգերը արթնանան և ելնեն դեպի Հովսափատի հովիտը, որովհետև այնտեղ պիտի նստեմ՝ դատելու բոլոր շուրջակա հեթանոս ազգերին: Մանգաղը գործ դրեք, որովհետև հունձքը հասել է. եկեք, իջե՛ք, որովհետև հնձանը լիքն է, քամոցները հորդում են, որովհետև նրանց ամբարշտությունը մեծ է: Բազմություններ, բազմություններ՝ վճռի հովտում, որովհետև Տիրոջ օրը մոտ է վճռի հովտում: Հովել 3:12–14.

Երբ «հեթանոսը» արթնանում է, «Տիրոջ օրը մոտ է» Հովսափատի հովտում: «Հովսափատ» նշանակում է Եհովայի դատաստան, և այդ հովիտը կոչվում է նաև վճռման հովիտ: 2015 թվականից սկսած՝ երկրագնդի «բազմությունները» կսկսեն շարժվել դեպի այն զանազան խրճերը, որոնք պատրաստված են մարդկանց կողմից Աստծուն ծառայելու վերաբերյալ որոշում չկայացնելու համար բերված յուրաքանչյուր արդարացման համար: 9/11-ին սկսվեց կենդանիների դատաստանը, և 2015 թվականին Թրամփը հայտարարեց, որ կձգտի նախագահության: 9/11-ին սկսեց տեղալ վերջին անձրևի առաջին փուլը, իսկ վերջին անձրևն այն է, որ բերքը հասցնում է պտղաբեր ավարտի, և 2015 թվականին, այն անձրևից տասնչորս տարի անց, որը հասունացած հունձքն է արտադրում, Հովելի գիրքը հնչեցնում է նախազգուշացումը, որ երբ Դոնալդ Թրամփը «շարժման մեջ է դնում Հունաստանի տիրույթը», կամ, ինչպես Հովելն է ասում,

երբ Թրամփը «2015 թվականին արթնացնում է հեթանոսին», երկրագնդի հունձքը սկսում է հասունանալ:

Կարևոր է ճանաչել, որ Դանիել տասնմեկում հիշատակված առաջին ճշմարտությունը Դոնալդ Թրամփի մարգարեական դերն է: Աստվածաշնչյան մարգարեության առաջին թագավորությունը, որ ներկայացված է Դանիելի գրքում, Բաբելոնն է: Պատկերացրե՛ք Բաբելոնի պատմությունը Դանիելի գրքում, եթե Նաբուգոդոնոսորը Ներշնչման կողմից չգործածվեր՝ մարգարեական օրինակ հաստատելու համար: Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը թերի է առանց այդ թագավորության վերջին իշխողի վկայության: Առաջին հիշատակության կանոնը հաստատում է Թրամփի նշանակությունը՝ որպես առաջնակարգ կարևորության խորհրդանիշ այն տեսիլքում, որը Դանիելը ստացավ երեք շաբաթ ծով պահելուց հետո՝ քսաներկուերորդ օրը:

Բայց Պարսկաստանի թագավորության իշխանը ինձ դիմադրեց քսանմեկ օր. բայց ահա Միքայելը՝ գլխավոր իշխաններից մեկը, եկավ ինձ օգնելու, և ես այնտեղ մնացի Պարսկաստանի թագավորների մոտ: Եվ այժմ եկել եմ, որպեսզի քեզ հասկացնեմ, թե ինչ պիտի պատահի քո ժողովրդին վերջին օրերում, որովհետև տեսիլքը դեռ շատ օրերի համար է: Դանիել 10:13, 14.

Տասնմեկերորդ գլխի տեսիլքը ներկայացնում է, թե ինչ է պատահում Աստծո ժողովրդին վերջին օրերում, և որ Թրամփը՝ որպես Միացյալ Նահանգների, իսկ այնուհետև՝ Միավորված ազգերի կազմակերպության առաջնորդ, ճշմարտություն է, որն ունի հավիտենական հետևանքներ՝ կապված այդ ճշմարտությունը հասկանալու կամ չհասկանալու հետ: Այդ ճշմարտությունն այնքան կարևոր էր, որ Գաբրիելը փոխանցեր Դանիելին, որ տասնչորսերորդ համարում Դանիելը, Գաբրիել հրեշտակի տված լույսի հիման վրա, արձանագրում է, որ հենց «քո ժողովրդի ավագակներն» են հաստատում տեսիլքը: Անհնար է ճիշտ կերպով հետևել Դոնալդ Թրամփի շարժումներին մարգարեության մեջ՝ առանց Հոմեր որպես նախատիպ կիրառելու՝ Դանիել տասնմեկի մարգարեական պատմության միջով ճանաչելու համար Թրամփի հետքերը:

Թրամփը, որպես Միացյալ Նահանգների խորհրդանիշ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակաշրջանում, կազմում է գազանի պատկերը, և այդպես վարվելով՝ նա պատիվ է տալիս գազանին. ուստի դա գազանի պատկերն է, և միաժամանակ նաև գազանի պատվին կանգնեցված պատկեր: Հայտնություն 17-ում պապականությունը ութերորդն է, որ յոթից է, և Դոնալդ Թրամփը 1989 թվականի վերջի ժամանակից ի վեր՝ Ռեյգանից հետո, ութերորդ նախագահն է, սակայն նա նաև վեցերորդն է, ինչը նշանակում է, որ նա ութերորդն է, որ յոթից է:

Հայտնության տասնյոթերորդ գլխում Հովհաննեսը երրորդ համարում տարվեց անապատը, որտեղ տեսավ պոռնիկին՝ գազանի վրա նստած: Պոռնիկը բոլոր գլխավոր բողոքական հարանվանությունների կողմից նույնացվել է որպես Կաթոլիկ եկեղեցի, թեև վերջին օրերում նրանք բոլորը ուրանում են իրենց հիմնարար հավատալիքները: Երբ Հովհաննեսը տեսավ նրան, Հոմեական եկեղեցին հարբած էր նահատակների

արյունով, և նա կրում էր պոռնիկների մոր տիտղոսը: Մա ցույց է տալիս, որ Հովհաննեսը տեղափոխվել էր 1798 թվական, երբ պապականությունն ուներ նահատակության արյունը, և նախկին բողոքական որոշ եկեղեցիներ արդեն վերադառնում էին Հռոմեական կաթոլիկ հաղորդակցությանը: Այդ դիտակետից Հովհաննեսը տեսավ «յոթ թագավորների», որոնցից հինգը 1798 թվականին արդեն ընկած էին, և մեկ թագավորություն գոյություն ուներ 1798 թվականին, և այդ թագավորությունը Միացյալ Նահանգներն էր, իսկ մեկ այլ թագավորություն, որ կազմված էր տասը թագավորներից, պիտի գար հետո, որովհետև 1798 թվականին, որտեղ կանգնած էր Հովհաննեսը, յոթերորդ թագավորությունը դեռ չէր եկել: Տասը թագավորները իշխում են կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամի ժամվա ընթացքում, և նրանք համաձայնում են իրենց յոթերորդ թագավորությունը տալ հինգերորդ թագավորության գազանին, որը 1798 թվականին ստացել էր մահացու վերք:

«8» թիվը ներկայացնում է հարությունը, և պապությունը այն ութերորդն է, որ յոթից է, երբ նրա մահացու վերքը բժշկվում է վիշապի, գազանի և սուտ մարգարեի եռակի միության ժամանակ, որը տեղի է ունենում շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքի դեպքում: 2020 թվականին գլոբալիստները Թրամփից գողացան ընտրությունները, և նա սպանվեց Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի փողոցներում: Հայտնության տասնմեկերորդ գլխի երկու վկաները ներկայացնում են երկրային գազանի երկու եղջյուրները, որոնք երկուսն էլ սպանվեցին 2020 թվականին: Թրամփը վերջի ժամանակում՝ 1989 թվականից սկսած Ռեյգանից ի վեր վեցերորդ նախագահն է, սակայն 2024 թվականի դրությամբ նա նաև այն ութերորդն է, որ նախորդ յոթ թագավորներից է: 2024 թվականին նրա մահացու վերքը բժշկվեց, և նա միաժամանակ դարձավ այն ութերորդը, որ յոթից է, կատարյալ համապատասխանությամբ այն մարգարեական խորհրդանիշին, որը հաստատում է տեսիլքը: Եթե Հռոմ չունեք, ապա ոչ մի կարողություն չունեք հետևելու Հռոմի պատկերի շարժումներին:

ՄԱԳԱ

Որպեսզի հասկացվի, թե ինչպես է Թրամփը Ներոնի «250» տարիների լրանալիս Կոստանդիանոս Մեծը, կամ ինչպես է նա մ.թ.ա. 207 թվականին Անտիոքոս Մեծը, կամ ինչպես է նա վերջին նախագահը, որի ամբողջ ոսկեդարյա շարժումը հիմնված է Ամերիկյան «մեծ» դարձնելու վրա, անհրաժեշտ է ընդունել, որ գլուխը նախ և առաջ հիշատակում է Թրամփին և նրա մարգարեական դերը:

Եբրայերեն «ճշմարտություն» բառով ներկայացված «ճշմարտության» ստորագրությունը, որը կազմված է եբրայական այբուբենի առաջին, տասներեքերորդ և քսաներկուերորդ տառերից, Reagan-ին նույնացնում է որպես առաջին տառ, իսկ Obama-ին՝ որպես ապստամբության տասներեքերորդ տառ, ինչպես ներկայացված է 2013 թվականով, երբ Ինկվիզիցիայի Գրասենյակի նախկին առաջնորդին հաջորդեց առաջին ճիզվիտ պապը: Քանի որ ինկվիզիցիայի առաջնորդը հրաժարական տվեց, նրա ավարտի կետը համընկնում է ճիզվիտ պապի սկզբնակետի հետ: Obama-ի երկու պապերի միջև այդ կապը 2013 թվականի մարտի 13-ն էր: Obama-ն համընկնում է ապստամբության տասներեքերորդ տառին, իսկ քսաներկուերորդ տառը Trump-ն է:

Քսաներկուերորդ ուղղումը նախագահին սահմանափակում է երկու ժամկետով, և երբ դիտարկվում են այն նախագահները, որոնց երկու ժամկետները հաջորդական ՉԵՆ եղել, այդպիսիք ընդամենը երկուսն են: Գրովեր Քլիվլենդը ոչ հաջորդական երկու ժամկետ ունեցող նախագահների ալֆան է, իսկ Թրամփը՝ օմեգան: Գրովեր Քլիվլենդը եղել է քսաներկուերորդ նախագահը, և Թրամփը, որպես Քլիվլենդի նկատմամբ օմեգա, կրում է «22»-ի ալֆայական տարբերանշանը: Քլիվլենդն ու Թրամփը ներկայացնում են մի ալֆա և օմեգա, որ իր մեջ պարունակում է երբայական այբուբենի քսաներկուերորդ տառի խորհրդանշությունը: Կան միայն երկու նախագահներ, որոնք ունեցել են երկու ոչ հաջորդական ժամկետ, և Թրամփը այդ երկուսից երկրորդն է: Օմեգայի երկուսը բազմապատկված ալֆայի քսաներկուսով հավասար է քառասունչորսի՝ 1844-ի խորհրդանիշին, որն էլ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ փակ դռան խորհրդանիշն է, ինչպես նախատիպվեց 1844 թվականի փակ դռնով: Թրամփը նախագահ եղած քառասունչորսերորդ տարբեր անձն է, և նա նախագահ է այն ժամանակ, երբ դուռը փակվում է Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Թրամփը նախապատկերվել է Կյուրոս Մեծով: Կյուրոս Մեծը հրապարակեց առաջին հրովարտակը, իսկ Արտաքսերքսես Մեծը՝ երրորդ հրովարտակը: Առաջինն ու երրորդը համընկնում են միմյանց հետ, քանզի Հիսուսը միշտ վերջը պատկերում է սկզբով: Թրամփը ներկա է այնտեղ, որտեղ Ներոնի «250» տարիների ավարտը ներկայացված է Կոստանդին Մեծով: Մ.թ.ա. 457 թվականից սկսվող «250» տարիների ավարտին Թրամփը ներկայացված է Անտիոքոս Մեծով, որը 2024 թվականին վերադարձավ նախկինից ավելի զորացած՝ տասներեքերորդ համարի կատարման մեջ:

Քանի որ հյուսիսի թագավորը պիտի վերադառնա և պիտի դուրս բերի առաջինից մեծ բազմություն, և որոշ տարիներ անց անպատճառ պիտի գա մեծ զորքով և մեծ հարստությամբ: Դանիել 11:13:

Երբ Միացյալ Նահանգները կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ նվաճվի Հռոմի կողմից, այնժամ աշխարհի յուրաքանչյուր երկիր կստիպվի խոնարհվել Հռոմի առաջ:

«Օտար ազգերը պիտի հետևեն Միացյալ Նահանգների օրինակին: Թեև նա է առաջնորդում, սակայն նույն ճգնաժամը պիտի հասնի մեր ժողովրդին աշխարհի բոլոր մասերում»: Վկայություններ, հատոր 6, 395:

«Օտար ազգերը» հարկադրված են այդպես վարվել Միացյալ Նահանգների կողմից, որը շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ ստանձնում է Միավորված ազգերի կազմակերպության առաջնորդությունը: Միավորված ազգերի կազմակերպությունը Հայտնություն 17-ի տասը թագավորներն են, որոնց վրա իշխում է Աքաաբը՝ տասը հյուսիսային ցեղերի թագավորը, որը ամուսնացած է Հեզաբելի հետ: Հեզաբելի և Աքաաբի ամուսնությունն այն ամուսնությունն է, որ իր լրումը ստանում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները՝ Դանիել 11-ի փառավոր երկիրը և Հայտնություն 13-ի երկրի գազանը, ավարտում է իր պատմությունը՝ որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորություն: Կարմեդոս լեռան վրա Բահադի 850 մարգարեները և այն պուրակի

քահանաները, որոնք կերակրվում էին Հեզաբելի սեղանից, սպանվում են Եղիայի կողմից: Միացյալ Նահանգները սպանվում է շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, ինչպես Կարմեղոս լեռան վրա կեղծ մարգարեները: Այդ պահից սկսած պատմությունը Եղիայի և Աքաաբի ու Հեզաբելի միջև է, իսկ Աքաաբը ներկայացնում է տասնապատիկ թագավորություն, որը կառավարվում է նրա կողմից, ով առաջինը պոռնկացավ Հեզաբելի հետ: Հեզաբելը մտադիր է պոռնկանալ յուրաքանչյուր թագավորության հետ, սակայն Աքաաբը ներկայացնում է առաջինին, որ այդպես վարվեց, և հենց Միացյալ Նահանգներն է, որ մեռնում է Կարմեղոս լեռան վրա և անմիջապես դառնում Հեզաբելի առաջին սիրելեկը: Դանիել 11-ի տերմիններով՝ այնտեղ, կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, Թրամփը կանգնում է որպես Հունաստանի հզոր թագավոր, որ ներկայացված է Ալեքսանդր Մակեդոնացու միջոցով:

Եվ պիտի ելնի մի հզոր թագավոր, որ պիտի տիրի մեծ իշխանությամբ և անի ըստ իր կամքի: Եվ երբ որ նա ելնի, նրա թագավորությունը պիտի կոտրվի և բաժանվի դեպի երկնքի չորս հողմերը, բայց ոչ իր սերնդին, և ոչ էլ ըստ այն իշխանության, որով նա տիրեց, որովհետև նրա թագավորությունը պիտի արմատախիլ արվի և տրվի ուրիշներին՝ բացի նրանցից: Դանիել 11:3, 4.

Դոնալդ Թրամփը կանգնում է որպես Միավորված Ազգերի Կազմակերպության «գորավոր թագավորը», որը ներկայացված է այդ համարի մեջ և այնուհետև նախատիպվում է Ալեքսանդր Մակեդոնացու պատմությամբ: Երբ նա կանգնում է, Միացյալ Նահանգները՝ աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը, ավարտվում է, և Հայտնության տասնյոթերորդ գլխի տասը թագավորների յոթերորդ թագավորությունը սկսվում է: Տասը թագավորներն իրենց յոթերորդ թագավորությունը սկսում են՝ հենց այնտեղ և հենց այն ժամանակ համաձայնելով իրենց յոթերորդ թագավորությունը տալ պապական իշխանությանը, որը ութերորդ թագավորությունն է և որը յոթ նախորդ թագավորություններից է: Նրանց համաձայնությունը կոչված էր իրագործելու Աստծո կամքը, և Նրա կամքը ներկայացված է ճշմարտության Գրություններում՝ տող առ տող:

Խորհրդանշելով Հռոմը

Դանիել տասնմեկի հինգից իննը համարները կատարվեցին մի մարգարեական պատմությամբ, որը կատարելապես նախատիպարեց նոյն գլխի երեսունմեկերորդից մինչև քառասուներորդ համարներում ներկայացուած պապական իշխանութեան պատմութիւնը: Հինգից իննը համարներում ներկայացուած պատմական շղթան զուգահեռ է երեսունմեկերորդ համարից մինչև քառասուներորդ համարը ներկայացուած պատմական շղթային: Երկու շղթաներն էլ նշում են մի ժամանակաշրջան, երբ պապական Հռոմը ներկայացնող իշխանութիւնը նախ յաղթահարեց երեք խոչընդոտ, ապա մի ժամանակ իշխեց, մինչև որ եղաւ խախտուած ուխտ, որը նրանց վրայ բերեց հարաւի մի թագաւորի, եւ նա մահաբեր վերք հասցրեց նրանց: Որքան աւելի մօտիկից են այդ երկու շղթաները ուսումնասիրուած եւ պատմութեան հետ համեմատուած, այնքան աւելի խորապէս է ճանաչուած դրանց ճշգրտութիւնը: Դրանց ճշգրտութիւնը վերաբերում է թե՛ այն բանին, թէ որքան մօտիկից

են դրանք ներկայացնում համարների ներսի կառուցուածքը, եւ թէ՛ այն պատմութիւնը, որը կատարեց այդ համարները:

Պատմությունը, որ կատարեց այդ հինգ համարները, զուգահեռվում և համընկնում է պապական Հռոմի պատմությանը, ինչպես այն ներկայացված է երեսունմեկից մինչև քառասուն համարներում, և նախապատրաստում է Անտիոքոս Մեծի ներկայացման համատեքստը տասից մինչև տասնհինգ համարներում:

Սակայն նրա որդիները պիտի գրգռվեն և պիտի ժողովեն մեծաթիվ զորքերի բազմություն. և նրանցից մեկը անպատճառ պիտի գա, պիտի հեղեղի և անցնի. ապա պիտի վերադառնա և պիտի գրգռվի մինչև իսկ նրա բերդը: Դանիել 11:10.

Տասներորդ համարի կատարմամբ՝ Անտիոքոս Մեծը հաղթանակով հասավ մինչև Եգիպտոսի ամրոցը, որտեղ ավարտեց արշավանքը՝ վերախմբավորվելու համար: Այդ պատմությունը նախատիպում է 1989 թվականին Խորհրդային Միության փլուզումը, ինչպես ներկայացված է նույն գլխի քառասուներորդ համարում:

Եվ ժամանակի վախճանին հարավի թագավորը պիտի բախվի նրան, իսկ հյուսիսի թագավորը նրա վրա պիտի արշավի մրրիկի պես՝ կառքերով, ձիավորներով և բազմաթիվ նավերով. և նա պիտի մտնի երկրները, պիտի հեղեղի և անցնի: Դանիել 11:40:

Տասներորդ համարի «անշուշտ պիտի գա, պիտի հեղեղի և պիտի անցնի» արտահայտությունը երբայերենում նույնական է քառասուներորդ համարի «նա պիտի մտնի երկրները, պիտի հեղեղի և պիտի անցնի» արտահայտությանը: Երկու համարներն էլ նույնացնում են այն ժամանակը, երբ հյուսիսի թագավորը (տասներորդ համարում՝ Անտիոքոսը, իսկ քառասուներորդ համարում՝ Ռեյգանը) հաղթում է հարավի թագավորին (տասներորդ համարում՝ Պտղոմեոսին, իսկ քառասուներորդ համարում՝ Խորհրդային Միությանը): Երկու հարձակումներն էլ պատասխանական էին հարավի թագավորի նախորդ հաղթանակի դեմ (հինգերորդից իններորդ համարներում՝ Պտղոմեոսը, իսկ քառասուներորդ համարում՝ Նապոլեոնը): Հարավային թագավորի հարձակման շարժառիթը խախտված դաշինքն էր (հինգերորդից իններորդ համարներում՝ Բերենիկեի ամուսնությունը, իսկ Նապոլեոնի դեպքում՝ 1797 թվականի Տոլենտինոյի խախտված պայմանագիրը): Համարներում ներկայացված մարգարեական կառուցվածքը և այդ համարների հետագա իրականացումը պատմության մեջ համահունչ են նաև Եսայիա 8:8-ին:

Եվ նա պիտի անցնի Հուդայով, պիտի հեղեղի և վար անցնի, պիտի հասնի մինչև իսկ պարանոցը. և նրա թևերի տարածումը պիտի լցնի քո երկրի լայնությունը, ո՛վ էմանուել: Եսայիա 8:8.

Երբ Եսայիան կանխասում է, որ Մենեքեբիմի բանակը «կհորդի և կանցնի», սա դարձյալ նույն երբայերեն բառն է, ինչ տասներորդ և քառասուներորդ համարներում: Եսայիան նշում է այն ժամանակը, երբ Մենեքեբիմը՝ հյուսիսային թագավորությունը, նվաճեց հարավային թագավորությունը՝ Հուդան, բայց Երուսաղեմը կանգուն թողեց, որովհետև նա հասավ միայն «մինչև պարանոցը», ինչպես Անտիոքոսը տասներորդ համարում

հասավ մինչև սահմանը: Մենքերիմի դրդապատճառն այն էր, որ Եզեկիան խախտել էր Ասորեստանի հետ կնքված ուխտը, ինչպես ներկայացված է նրանով, որ Եզեկիան դադարեցրել էր պայմանավորված տուրքը: Խախտված ուխտը այս երեք գուգահեռ համարների անումալիան է: Նրանցից յուրաքանչյուրը ներառում էր խախտված ուխտ, բայց Պտղոմեոսի և Նապոլեոնի դեպքում հյուսիսի թագավորն էր մեղադրվում ուխտը խախտելու մեջ: Մենքերիմը՝ հյուսիսի թագավորը, Եզեկիային մեղադրում էր սահմանված տուրքը մերժելու համար:

Եվ Եզեկիա թագավորի տասնչորսերորդ տարում Ասորեստանի թագավոր Մենքերիմը ելավ Հուդայի բոլոր ամրացված քաղաքների դեմ և առավ դրանք: Եվ Հուդայի թագավոր Եզեկիան մարդ ուղարկեց Ասորեստանի թագավորի մոտ՝ Լաբիս, ասելով. «Մեղանչել եմ. հեռացի՛ր ինձանից. ինչ որ ինձ վրա դնես, կտանեմ»: Եվ Ասորեստանի թագավորը Հուդայի թագավոր Եզեկիայի վրա դրեց երեք հարյուր տաղանդ արծաթ և երեսուն տաղանդ ոսկի: Եվ Եզեկիան նրան տվեց ամբողջ այն արծաթը, որ գտնվեց Տիրոջ տանը և թագավորի տան գանձարաններում: Դ Թագավորաց 18:13–15:

Մենքերիմի հյուսիսային բանակը, դեպի Երուսաղեմ իր արշավանքի ընթացքում, գրավեց Հուդայի քառասունվեց քաղաք: Մեծ մարգարեական նշանակություն ունի այն, որ Եսայիա 8:8-ը կապվում է տասներորդ և քառասուներորդ համարների հետ՝ այդպիսով տրամադրելով երրորդ վկայություն Խորհրդային Միության հարավային թագավորության փլուզման վերաբերյալ 1989 թվականին: Այդ փլուզումը նշանավորում է քառասուներորդ համարի մի ժամանակաշրջանի սկիզբը, որը դատարկ է: Քառասուներորդ համարի 1989 թվականին կատարվելուց մինչև քառասունմեկերորդ համարը, որը ներկայացնում է շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը, քառասուներորդ համարում առկա է դատարկ ժամանակաշրջան: Այդ ժամանակաշրջանը սկսվում է 1989 թվականից և ավարտվում կիրակնօրյա օրենքով: Քառասուներորդ համարը ոչինչ չի ասում այդ ժամանակաշրջանի մասին, սակայն քառասուներորդ համարը կարելի է հասկանալ «տող առ տող» մեթոդաբանությամբ:

Քառասուներորդ համարի ծածուկ պատմությունը հաստատելու հիմնական «բանալին» Եսայիայի վկայությունն է հյուսիսային թագավորության հաղթական հատուցողական պատերազմի մասին հարավային թագավորության դեմ: Անկախ նրանից՝ դա Եզեկիայի ապստամբությունն էր՝ դադարեցնելով նախկին պարտավորությունը Ասորեստանին «հարկ» մատուցելու վերաբերյալ, թե Բերենիկեի մեկուսացումը Անտիոքոսի կողմից, թե Նապոլեոնի Տոլենտինոյի դաշնագիրը, բոլոր երեք համարներն էլ կատարվել են այնպիսի պատմություններով, որոնք շեշտադրում են խախտված դաշնագիրը՝ որպես հարձակման հիմքում ընկած դրդապատճառ: Օբամայի նախագահության օրոք, Ջոն Քերիի Պետքարտուղարության հովանու ներքո, քարտուղարի օգնական Վիկտորիա Նուլանդը իրականացրեց գունավոր հեղափոխություն՝ Ուկրաինայի կառավարությունը տապալելու համար: Այդ պահից ի վեր Ուկրաինական պատերազմի վերաբերյալ գոյություն ունեն միևնույն վեճի երկու կողմեր. Պուտինն ասում է, որ խոսքը խախտված դաշնագրի մասին է, իսկ նրա հակառակորդները պնդում են, թե այն դաշնագիրը, որին Պուտինը հղում է անում, երբեք գոյություն չի ունեցել այն

համատեքստում, ինչպես Պոլտինն է ներկայացնում: Արդյոք դաշնագիրն իսկապես կնքվել է և ապա խախտվել, թե հակառակը՝ կարևոր չէ, որովհետև մարգարեական արձանագրությունը պարզապես արձանագրում է խախտված դաշնագիրը՝ որպես պատերազմի դրդապատճառ:

Եսայիա 8:8-ը տալիս է այն «բանալին», որով երևում է, որ հյուսիսի թագավորը նվաճում է միայն մինչև պարանոցը, կամ մինչև գլուխը: Այդ «բանալին» Ռուսաստանին նույնացնում է որպես այն գլուխը, որ կանգուն մնաց մարմնի կործանումից հետո՝ 1989 թվականին: Ութերորդ համարի մարգարեական կարևորությունը միայն գլուխը նույնացնող «բանալու» մեջ չէ, այլ նաև նրանում, որ «պարանոցի» նույնացումը, որը ներկայացնում է գլուխը, կամ մայրաքաղաքը, կարող է հաստատվել միայն Եսայիա 8-ի նույն տեսիլքի նախորդ հատվածի հետ կապով: Այդ տեսիլքը սկսվում է յոթերորդ գլխում, և յոթերորդ ու ութերորդ համարներում գլուխը սահմանվում է որպես թագավոր, կամ նրա թագավորությունը, կամ թագավորության մայրաքաղաք քաղաքը: Երուսաղեմը Հուդայի մայրաքաղաքն էր, որի 46 քաղաքները նվաճվեցին Սենեքերիմի բանակի կողմից, սակայն Սենեքերիմը Երուսաղեմ մայրաքաղաքը կանգուն թողեց:

Որովհետև Ասորիքի գլուխը Դամասկոսն է, և Դամասկոսի գլուխը՝ Ռասինը, և վաթսուներեք տարվա ընթացքում Եփրեմը պիտի խորտակվի, որպեսզի այլևս ժողովուրդ չլինի: Եվ Եփրեմի գլուխը Սամարիան է, և Սամարիայի գլուխը՝ Ռեմալիայի որդին: Եթե չհավատաք, հաստատ չեք հաստատվի: Եսայիա 7:8, 9.

Երբ Սենեքերիմի բանակը մ.թ.ա. 701 թվականին հասավ Երուսաղեմի պարիսպներին, նա բարձրացավ մինչև պարանոցը, և այդպիսով թողեց պատմական վկայություն այն բանի մասին, որ Ռուսաստանը մնաց 1989 թվականի փլուզումից հետո: Ինչպես Անտիոքոս Մեծը, երբ սկսեց իր հակահարվածը հարավային թագավորության դեմ, տասներորդ խոսքում հասավ Եգիպտոսի սահմանին, սակայն չմտավ: Տասներորդ խոսքում Անտիոքոսի հաղթանակի նշանակությունն այն է, որ այն նշում է Անտիոքոսի մի ռազմական արշավի ավարտը, որում բացակայում էր հստակ առանձնացված ճակատամարտը, սակայն ներկայացնում է նրա գործը՝ նախկինում կորցրած աշխարհագրական տարածքները վերահաստատելու գործում: Տասներորդ խոսքում նրա նվաճումը ներկայացնում է մի շարք հաղթանակների ավարտը: Նա ավարտեց չորրորդ սիրիական պատերազմի արշավը Ռափիայում, որի անունը նշանակում է «սահմանամերձ երկիր», և Ռափիան Եգիպտոսի սահմանն էր, կամ՝ «պարանոցը»: Անտիոքոսի մ.թ.ա. 219-ից մինչև մ.թ.ա. 217 թվականների արշավը ներկայացնում է 1989-ից մինչև 1991 թվականներին Խորհրդային Միության փլուզման ծավալումը և անցնելը, երբ թագավորը անցավ երկրներով:

Մարգարեական առումով Եսայիա 8:8-ը թույլ է տալիս Ռուսաստանին՝ որպես Սենեքերիմի պատերազմի մեջ պարանոցը, կամ Անտիոքոսի պատերազմի մեջ ամրոցը, նույնացնել հարավի թագավորի հետ Ռափիայի ճակատամարտում, ինչպես ներկայացված է տասնմեկերորդ համարի կատարմամբ: Այդպես անելով՝ այն անմիջականորեն կապում է վիշապով (հարավի թագավոր), գազանով (հյուսիսի թագավոր) և սուտ մարգարեով (հյուսիսի թագավորի փոխանորդ իշխանություն)

ներկայացված արտաքին պատմությունը մարգարեության ներքին գծի հետ, ինչպես ներկայացված է յոթերորդ գլխի յոթերորդ համարի վաթսունհինգ տարվա մարգարեությամբ:

Մարգարեաբար Սենեքերիմի Երուսաղեմ բարձրանալու նշանակությունը Սուրբ Գրություններում ներկայացնում է Աստծո զորության ամենահզոր մարգարեական վկայություններից մեկը, քանի որ այնտեղ Աստված մեկ գիշերվա ընթացքում կործանեց Սենեքերիմի 185,000-անոց զորքը: Նախորդ օրը Երուսաղեմի պարսպի վրա էին թե՛ Եղիակիմը, թե՛ Սեբնան՝ Լաոդիկեական և Փիլադելփիական աղվենտիզմի խորհրդանիշները, որոնք կնքվում են 1844 թվականի փակ դռան և Կիրակնօրյա օրենքի փակ դռան ժամանակ:

Եվ եղավ Եզեկիա թագավորի տասնչորսերորդ տարում, որ Ասորեստանի թագավոր Սենեքերիմը ելավ Հուդայի բոլոր ամրացված քաղաքների վրա և գրավեց դրանք: Եվ Ասորեստանի թագավորը Լաքիսից մեծ զորքով Ռաբսակեին ուղարկեց Երուսաղեմ՝ Եզեկիա թագավորի մոտ: Եվ նա կանգնեց վերին ավազանի ջրատարի մոտ, լվացարարի արտի ճանապարհի վրա: Այն ժամանակ նրա մոտ դուրս եկան Եղիակիմը՝ Քեդկիայի որդին, որ վերակացու էր տան վրա, և Սեբնա գրագիրը, և Հովաքը՝ Ասափի որդին, հիշատակարարը: Եսայիա 36:1–3:

Եսայիա յոթերորդ գլխում Եսայիան պատգամով ուղարկվում է դեպի ամբարիշտ Աքազը՝ Հուդայի, հարավային թագավորության, արքան: Ութերորդ գլխի ութերորդ համարում Սենեքերիմը հարձակվում է հենց այդ թագավորության վրա: Երբ Եսայիան հանդիպում է ամբարիշտ արքա Աքազին, նա հանդիպում է նրան «վերին ավազանի ջրանցքի մոտ՝ թափիչի արտի ճանապարհի վրա», հենց այնտեղ, որտեղ Ռաբսակեն հայիոյում է Տիրոջ անունը: Եսայիան ուսուցանում էր, որ ինքը և իր որդիները նշաններ էին:

Ահա՛ ես և այն զավակները, որ Տերն ինձ տուել է, Իսրայելում նշանների և հրաշքների համար ենք Ձորքերի Տիրոջ կողմից, որ բնակվում է Սիոն լեռան վրա: Եսայիա 8:18:

Երբ Եսայիան հանդիպեց ամբարիշտ Աքազ թագավորին «վերին ավազանի ջրանցքի մոտ՝ թափիչի արտի ճանապարհի վրա», Եսայիան իր հետ բերել էր իր որդի Սեար-Յասուբին, որի անունը նշանակում է՝ «մնացորդը պիտի վերադառնա»:

Եվ Տերը Եսայիին ասաց. «Արդ, դու և քո որդին՝ Սեար-յասուբը, ելիր՝ ընդառաջ գնալու Աքազին, վերին ավազանի ջրանցքի ծայրում, լվացարարի արտի ճանապարհի վրա»: Եսայիա 7:3:

Շեար-Յաշուբը ցույց է տալիս, որ այն պատգամը, որ Եսայիան հռչակեց «վերին ավազանի ջրանցքի ծայրին՝ թափիչի արտի ճանապարհի վրա», մի պատգամ է, որը մատնանշում է վերադարձող մնացորդին: Այդ մնացորդը Մաղաքիայի գրքում ներկայացվածներն են, որոնք կոչված են փորձելու Տիրոջը՝ վերադառնալով դեպի Նա և տասանորդները շտեմարան բերելով: Վերադարձողները նաև Երեմիայի կողմից ներկայացվում են որպես նրանք, ովքեր վերադառնում են առաջին հիասթափությունից

հետո: Յոթերորդ գլխում «վերին ավագանի ջրանցքի ծայրին՝ թափիչի արտի ճանապարհի վրա» պատկերում է, թե ինչպես է Եսայիան պատգամ տալիս չար հարավային թագավորին, իսկ Եսայիա երեսունվեցերորդ գլխում Եղիակիմը, Սեբնան և Հովա պատմիչը գործեցին Եզեկիայի կողմից, մինչդեռ Ռաբսակեն ներկայացնում էր Սենեքերիմին:

«վերին ավագանի ջրատարի ծայրում՝ լվացարարի արտի ճանապարհի վրա» առաջին պատգամը հռչակվեց Եսայու և նրա որդու կողմից, իսկ «վերին ավագանի ջրատարի ծայրում՝ լվացարարի արտի ճանապարհի վրա» վերջին պատգամը հռչակվեց երեք անձանց կողմից: Առաջին պատգամը ուղղված էր ներքին մի թագավորի, իսկ երկրորդը՝ արտաքին մի թագավորի: Բաժանարար գիծը պարիսպն է, որը Աստծո օրենքի խորհրդանիշն է, և կիրակնօրյա օրենքը, որը ներկայացնում է եկեղեցու և պետության բաժանարար պատի վերացումը: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, կամ պարսպի մոտ, կան երեք խորհրդանիշներ. Եղիակիմը Փիլադելփիան է, Սեբնան՝ Լաոդիկեան, իսկ Հովաբ գրագիրը՝ Սարդեսը:

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ շատերը պիտի կործանվեն՝ համաձայն Դանիել 11.41-ի, և այդ անձինք նրանք են, որոնք պատասխանատու են յոթերորդ օրվա շաբաթի վերաբերյալ իրենց տրված լույսի համար: Քառասունմեկերորդ համարում կործանվողները լաոդիկեական Յոթերորդ օրվա աղվենտիստներն են, իսկ Եղիակիմը ներկայացնում է Փիլադելփիան:

Եվ պիտի լինի այն օրը, որ Ես պիտի կանչեմ Իմ ծառային՝ Եղիակիմին՝ Քեդկիայի որդուն: Եվ պիտի հազցնեմ նրան քո պատմութանը, և պիտի գորացնեմ նրան քո գոտիով, և քո իշխանությունը պիտի հանձնեմ նրա ձեռքը. և նա պիտի հայր լինի Երուսաղեմի բնակիչների և Հուդայի տան համար: Եվ Դավթի տան բանալին պիտի դնեմ նրա ուսին. նա պիտի բացի, և ոչ ոք պիտի չփակի. և նա պիտի փակի, և ոչ ոք պիտի չբացի: Եսայիա 22:20–22.

Եվ Փիլադելփիայում գտնվող եկեղեցու հրեշտակին գրի՝ ր. Այսպես է ասում Սուրբը, Ճշմարիտը, Նա, որ ունի Դավթի բանալին, որ բացում է, և ոչ ոք չի փակում, և փակում է, և ոչ ոք չի բացում. Գիտեմ քո գործերը. ահա, քո առջև բաց դուռ եմ դրել, և ոչ ոք չի կարող այն փակել. որովհետև դու փոքր-ինչ գործություն ունես, և պահել ես իմ խոսքը, և չես ուրացել իմ անունը: Ահա, սատանայի ժողովարանից եղողներին, որոնք ասում են, թե հրեաներ են, և չեն, այլ ստում են, ահա, ես նրանց պիտի անեմ, որ գան և երկրպագեն քո ոտքերի առաջ, և իմանան, որ ես սիրել եմ քեզ: Հայտնություն 3:7–9:

Շեբնան փոխարինվում է Եղիակիմով, և պատի վրա Շեբնան ներկայացնում է Լաոդիկեական Յոթներորդ օրվա աղվենտիստներին, որոնք հրաժարվում են օգտվել վաղ կամ ուշ անձրևի պատգամից: Եկեղեցու հետ եղած վաղ անձրևը ներկայացված էր Եսայիայով և վերադարձած մնացորդով, և այդ պատգամը ուղղված էր ուրացող եկեղեցուն, որ ներկայացված էր ամբարիշտ Աքազ թագավորով: Պատից տրված պատգամը տրվեց հյուսիսի մի ամբարիշտ թագավորի, որը ձգտում էր պարտության մատնել Երուսաղեմին, և այն ներկայացնում է ուշ անձրևը՝ վաղ անձրևի հետ ունեցած

հարաբերության մեջ: Մինչ Աստծո եկեղեցին դատվում է, վաղ կամ առաջին անձրևը շաղ է տալիս, բայց կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ անձրևը թափվում է առանց չափի: Աքազին տրված պատգամը ներքին պատգամն էր, Սենեքերիբին տրված պատգամը՝ արտաքին: Հայտնություն 18.1-3-ի առաջին ձայնը երկրորդ հրեշտակի լուրի կրկնությունն է և ներքին է: Հայտնություն տասնութերորդ գլխի չորրորդ համարի երկրորդ ձայնը արտաքին է և երրորդ լուրն է: Եսայիան և նրա որդին բերեցին ներքին երկրորդ հրեշտակի լուրը, իսկ պատի վրա արտաքին պատգամով կան երեք հոգի:

Եղիակիմը հարյուր քառասունչորս հազարն է, իսկ Սեբնան Լառդիկեան Յոթներորդ Օրուան Ադվենտականությունն է, որ այդ ժամանակ դուրս է թքվում Տիրոջ բերանից: Հովար մատենագիրը ներկայացնում է Աստծու մյուս հոտը, որ արձանագրում է պարիսպին նախորդող պատմությունը, որպեսզի ճանաչի Եղիակիմի դրոշը, երբ այն բարձրացվի:

Եսայիա 8:8-ը Եսայիա վեցից տասներկուի պատգամները բերում է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասներորդ համարի մեջ: Այդպիսով այն երկրորդ վկայությունն է տալիս, որ թագավորության գլուխը հարձակումից հետո մնում է կանգուն: Այն նշում է խախտված ուխտի վերաբերյալ մի փաստարկ, որը գործածվում է պատերազմ հրահրելու համար:

Խորհրդային Միության փլուզումից՝ 1989 թվականից, քառասուներորդ համարում մինչև հաջորդ համարում ներկայացված շուտով եկող կիրակնօրյա օրենքը, առկա է մարգարեական պատմության երեսուկյոթ տարի, որի մասին քառասուներորդ համարը ոչինչ չի ասում: Դանիել տասնմեկի տասից տասնհինգ համարները ներկայացնում են այն մարգարեական պատմությունը, որին քառասուներորդ համարը չի անդրադառնում: Դա կարելի է տեսնել միայն «գիծ առ գիծ» մեթոդաբանությունը կիրառելիս: «Եթե չհավատաք, հաստատ չեք հաստատվի»՝ այն մարգարեական նախագգուշացումն է, որ կցված է այն երեք համարներին, որոնք նկարագրում են 1989 թվականը, և Եսայիա ութի ութերորդ համարի պատմական իրականացումը պատկերում է մի փորձություն Եղիակիմի և Սեբնայի համար: Կարո՞ղ եք տեսնել, թե՞ կույր եք:

Դանիել 11-ի քառասունմեկերորդ համարը Միացյալ Նահանգներում շուտով գալու կիրակնօրյա օրենքն է, որը նախապատկերացվում է այն պատմությամբ, որով կատարվեց տասնվեցերորդ համարը:

Բայց նա, որ կգա նրա դեմ, կանի իր կամքի համաձայն, և ոչ ոք չի կանգնի նրա առաջ. և նա պիտի կանգնի փառավոր երկրում, որը նրա ձեռքով պիտի սպառվի: Դանիել 11:16.

Նա պիտի մտնի նաև փառավոր երկիրը, և շատ երկրներ պիտի կործանվեն. բայց սրանք պիտի ազատվեն նրա ձեռքից՝ Եդոմը, Մովաբը և Ամմոնի որդիների գլխավոր մասը: Դանիել 11:41.

Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասնվեցերորդ համարից մինչև երեսուներորդ համարը պատմականորեն կատարվել է հեթանոսական Հռոմի պատմության մեջ: Դանիել տասնմեկերորդ գլխի յուրաքանչյուր մարգարեական տող կամ նախապատկերում է հեթանոսական, պապական կամ ժամանակակից Հռոմի պատմությունը: Յուրաքանչյուր տող կա՛մ ուղղակիորեն նույնացնում է Հռոմեական մի պատմություն, կա՛մ նախապատկերում է ապագա Հռոմեական մի պատմություն: Յուրաքանչյուր տող: Այն համարները, որոնք ուղղակիորեն վերաբերում են հեթանոսական Հռոմվ կատարված պատմությանը, նախապատկերում են պապական Հռոմը: Միասին հեթանոսական Հռոմն ու պապական Հռոմը վկայում են ժամանակակից Հռոմի մասին: Հռոմը հաստատում է տեսիլքը, որովհետև գլխի սկզբից մինչև վերջ տեսիլքը Հռոմի մասին է:

Հիսուսը մատնանշեց, որ կար մի մատնիչ, որպեսզի օգնի Իր աշակերտներին հավատալ, երբ Հուդայի դավաճանությունը հայտնվեր:

«Հուդայի վրա վայր արտասանելիս Քրիստոսը նաև ողորմության նպատակ ուներ Իր աշակերտների հանդեպ: Այսպիսով Նա նրանց տվեց Իր Մեսիական լինելու ամենավերջնական ապացույցը: «Հիմա ասում եմ ձեզ, նախքան որ կատարվի,— ասաց Նա,— որպեսզի երբ որ կատարվի, հավատաք, թե ԵՍ ԵՄ»: Եթե Հիսուսը լուռ մնար՝ արտաքինից անտեղյակ լինելով այն ամենին, ինչ պիտի գար Իր վրա, աշակերտները կարող էին մտածել, թե իրենց Վարդապետը չուներ աստվածային նախագիտություն և զարմացած կերպով մատնվեց ու հանձնվեց մարդասպան ամբոխի ձեռքը: Մեկ տարի առաջ Հիսուսը աշակերտներին ասել էր, որ ընտրել էր տասներկուսին, և նրանցից մեկը սատանա էր: Այժմ Հուդային ուղղված Նրա խոսքերը, որոնք ցույց էին տալիս, որ նրա դավաճանությունը լիովին հայտնի էր իր Վարդապետին, պիտի գորացնեին Քրիստոսի ճշմարիտ հետևորդների հավատը Նրա նվաստացման օրերին: Եվ երբ Հուդան հասներ իր սոսկալի վախճանին, նրանք կհիշեին այն վայրը, որ Հիսուսն արտասանել էր մատնիչի վրա»: Փափագ դարերի, 655:

2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին Հուդայի ցեղից Առյուծը սկսեց բացել Իր մասին հայտնությունը, և հիմնարար փորձությունը սկսվեց: Փորձությունն այն էր, թե արդյո՞ք Հռոմը դեռևս այն խորհրդանիշն էր, որը հաստատում էր տեսիլքը տասնչորսերորդ խոսքում, թե՞ բաները փոխվել էին: Երբ 2025 թվականի մայիսի 8-ին Միացյալ Նահանգներից առաջին ներքին սկսեց թագավորել, տասնչորսերորդ խոսքը կատարված էր: Այդժամ կարելի էր տեսնել, որ Թրամփի և Լևոն պապի միջև եղած հարաբերությունը նախապատկերված էր Ռեյգանի և Հովհաննես Պողոս Բ-ի միջոցով: Ուկրաինական պատերազմը, որը սկսվեց 2014 թվականին, երբ Միացյալ Նահանգների Պետդեպարտամենտը Ուկրաինայում գունավոր հեղափոխություն առաջ բերեց, տեղի ունեցավ Օբամայի նախագահության ժամանակ, որը իշխեց երկու պապերի օրոք: Ռեյգանը և Հովհաննես Պողոս Բ-ն՝ տասներորդ խոսքում, ապա՝ 2014 թվականին, ուկրաինական պատերազմը սկսվեց, ինչպես ներկայացված է տասնմեկերորդ խոսքի սահմանամերձ երկրի ճակատամարտով, կամ Ռաֆիայի ճակատամարտով: Ռաֆիա նշանակում է «սահմանամերձ երկիր», և նույնը նշանակում է նաև «Ուկրաինա» բառը:

Այդ պատմության մեջ Օբաման և երկու պապերը նշանավորում են տասներորդից տասնհինգերորդ խոսքերի երեք ճակատամարտերից երկրորդը: Այնուհետև, 2024 թվականին, Թրամփը վերադարձավ՝ ի կատարումն տասներեքերորդ խոսքի: Ապա տասնչորսերորդ խոսքում տեսիլքը հաստատվում է Թրամփի պապական համարժեքի գալստյամբ:

Սահմանվածն այն էր, որ տասներորդից մինչև տասնհինգերորդ համարների երեք պատերազմները ներկայացնում են երեք ճանապարհային նշաններ, որոնցից յուրաքանչյուրը նույնականացնում է Հեզաբելի և Աքաաբի փոխհարաբերությունը՝ դեպի Կարմեղոս լեռը, կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ: Ռեյգանի օրոք Հեզաբելը Սամարիայում էր՝ ծածկված գաղտնի դաշինքով: Ապա Բահադի քահանաները և պուրակի մարգարեները բարձրացրին արթնացած լիբերալ կաթոլիկության հոգևորապաշտությունը՝ զուգակցված Օբամայի շիզոֆրենիկ խորհրդանշաբանությամբ, որը միաժամանակ ներկայացնում էր թե՛ ուխտադավան բողոքականության կեղծ մարգարեին, թե՛ իսլամի կեղծ մարգարեին, մայր երկրի պաշտամունքը, ֆրանսիական հեղափոխության սանձարձակությունն ու անիշխանությունը: Այնուհետև Թրամփը վերադարձավ 2024 թվականին, և գազանի ու նրա պատկերի միջև բաց հարաբերությունը հայտնվեց ի հայտ 2025 թվականին: Հիմա 2026 թվականն է, և հիմքի արտաքին տեսիլքի քննությունը հաղթահարված է, և այժմ մենք գտնվում ենք տաճարի քննության տեսիլքի մեջ:

Տասնմեկերորդ համարը կատարվեց Ռաֆիայի ճակատամարտում մ.թ.ա. 217 թվականին և նախապատկերում է ուկրաինական պատերազմը, որը սկսվեց 2014 թվականին, սրվեց 2022 թվականին և այժմ եզրափակման շեմին է: Պուտինը կհաղթի, սակայն այդ հաղթանակը պարզապես ներմուծում է նրա կործանման սկիզբը: Տասնմեկերորդ համարի մարգարեական կառուցվածքը և դրա պատմական իրականացումը՝ մ.թ.ա. 217 թվականին Ռաֆիայի ճակատամարտում Պտղոմեոսի հաղթանակով, Դանիելի տասնմեկերորդ գլխի տասնմեկերորդ համարի կատարմամբ, համընկնում է Օզիա թագավորի մարգարեական պատմության հետ: Թե՛ Պտղոմեոսը, թե՛ Օզիան հարավային թագավորներ էին, որոնց սրտերը բարձրացան ռազմական հաջողությունների պատճառով, բայց նրանց բարձրացած սրտերը նրանց երկուսին էլ կործանման տարան, և նրանց երկուսի անկումն էլ կապված է Երուսաղեմի սրբաբանում ընծա մատուցելու փոխադարձ փորձերի հետ:

Հաջորդ հոդվածում մենք կշարունակենք դիտարկել Պուտինի կործանումը, որը տանում է դեպի Պանիումի ճակատամարտը՝ տասնհինգերորդ համարում: